

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบัน ไม้ดอกไม้ประดับนับได้ว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่ทำรายได้ปีละหลายร้อยล้านบาท การผลิตไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทยนับวันจะเพิ่มมากขึ้น ทั้งการผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศ และการผลิตเพื่อการส่งออก (จุฑามาศ, 2533)

แกลดิโอลัสเป็นไม้ดอกไม้ประดับที่ได้รับความนิยม และมียอดขายในตลาดภายในประเทศค่อนข้างสูงเสมอมา (จุฑามาศ, 2533 ; สุปรานี, 2540) แหล่งผลิตหลักของแกลดิโอลัสอยู่ที่บริเวณที่มีอากาศเย็น เช่น จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ (ไมตรี, 2541) การปลูกแกลดิโอลัสเป็นการค้าส่วนใหญ่เป็นการปลูกเพื่อผลิตดอก ส่วนการปลูกเพื่อผลิตหัวพันธุ์นั้นเพิ่งจะเริ่มทำกันในเกษตรกรบางกลุ่ม (สุปรานี, 2540) การปลูกแกลดิโอลัสเพื่อผลิตดอกนั้นเกษตรกรสามารถผลิตดอกเป็นการค้าได้ผลดี เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ทราบถึงเทคโนโลยีการผลิตดอกเป็นอย่างดี และสามารถแก้ไขปัญหาก็เกี่ยวกับการผลิตดอกได้ แต่การผลิตหัวพันธุ์เพื่อการค้านั้นยังคงมีปัญหาหลายด้าน โดยที่ปัญหาใหญ่อยู่ที่การผลิตหัวพันธุ์ให้ได้ปริมาณและคุณภาพตามความต้องการของเกษตรกรผู้ผลิตแกลดิโอลัสเพื่อการตัดดอก ในแง่ของการผลิตหัวพันธุ์ให้ได้คุณภาพนั้น วิธีการปลูก ดูแล และรักษาที่ถูกต้องสามารถจะช่วยให้ได้หัวพันธุ์ที่มีคุณภาพดีในปลายฤดูปลูกได้ แต่การผลิตให้ได้หัวพันธุ์จำนวนมากยังเป็นสิ่งที่จะต้องศึกษาริวิจัยอีกด้วยเหตุที่มีปัจจัยหลายปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างหัวของพืชชนิดนี้ การศึกษาริวิจัยมุ่งศึกษาถึงปัจจัยดังกล่าวที่จะมีผลต่อการเกิดหัวย่อย ซึ่งใช้เป็นส่วนขยายพันธุ์เพื่อเพิ่มปริมาณหัวพันธุ์ที่มีขนาดใหญ่ที่สามารถจะนำไปปลูกแล้วให้ดอกได้ โดยหวังที่จะนำเอาผลที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมให้ต้นผลิตหัวย่อยให้ได้ปริมาณมากในแต่ละฤดูปลูก

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้คือ การได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการสร้างหัวย่อยของแกลดิโอลัสในสภาพธรรมชาติ และผลของปัจจัยต่างๆ ที่มีต่อการสร้างและผลผลิตของหัวย่อย ซึ่งสามารถจะนำไปประยุกต์ใช้เป็นวิธีการที่ช่วยเพิ่มปริมาณหัวย่อยในแต่ละฤดูปลูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับพันธุ์ที่สร้างหัวย่อยได้น้อยในสภาพธรรมชาติ